

Merhaba Hayat

— nurcan-dogru · 04 Mayıs 2026

Kıymetini bilemedik zamanların,
Bir bıçak sırtımda hâlâ içeride.
Hançer yedim aşkım, senden,
Süzülen her gözyaşı kalbimde.

Sözlerin, gözlerin, ellerin—
Bizi bizden aldın bir anda.
Her baktığımda sana yanan ben oldum,
Volkan olup küllerimi savurdum dünyaya.

Hasret yangını dilimde türkü,
Karlar yağdı kalbime, zihnim dondu.
Rüzgâr savurdu kırılan dallarımı,
Her parçam başka bir yana savruldu.

Vuruldum, düştüm yerden yerlere,
Sanma ki unuttum seni ya da kendimi.
Hançer yarası iz oldu içimde,
Kanadı, sustu... yine de dinmedi.

Savrulan saçlarım yollar çizdi,
Adın dilimde bitmeyen türkü.
Gözlerim dertli bir şarkıya döndü,
Sessizliğim bile seni söyledi.

Diledim Yaradan'dan en güzel halimi,
Çiçekler açan bahçem fırtınada dağıldı.
Gökte yıldızlar savruldu bir gece,
Zaman gri bulutlarla ağırlaştı.

Dünyam sensiz karardı,
İmkânsız mümkün sandım.
Gözyaşlarım sel olup aktı,
Yangınlarımı kendimle söndürdüm.

Nice eller tuttum,
Ama seni tutamadım derinden.
Kendimi kaybettim zamanın içinde,
Sonra kendime döndüm yeniden.

Güneşi içimde buldum bir sabah,
Masum gülüşlerim gerçeğe döndü.
Sevgiyle açtım gözlerimi yarınlara,
Yaralarım kabuk bağladı sessizce.

Şimdilerde iyiyim...
Değerli ve eşsizim.
İçim, içimden doğdu yeniden,
Güzelleşti en derin yerim.
Her "gel" dediğinde dönmedim artık,

Kendime vardım bu kez.
Tatlı rüyalardan uyandım,
Ve içimde doğan güneşle—
Merhaba hayat.